

Opakování matka moudrosti :

Pokusím se o pomalý postupný svůj výklad Hypotézy o dvouveličinovém vesmíru. Každý den kousek. Budu se snažit o co neuvážlivější pečlivou logiku, o předvádění výkladu v porovnávání soudobých výkladů „vzniku vesmíru, hmoty a časoprostoru“ a mého výkladu HDV.

Lidé, tedy lidstvo dodnes neví podstatu vesmíru, neví kde se vzal. Lidé, tj. fyzikové dodnes nezjistili kde a jak se časoprostor vzal a kde se vzala veškerá hmota. Dokonce se jim „narodila“ hmota navíc, jakási černá hmota a energie. Kdy ? ...a proč ??.. A protože to vědci neví ani na základě důkazů a poznání, tak navrhli, že časoprostor i hmota se zrodili z Ničeho. Ani toto polotvrzení není dokázáno, prokázáno ničím. Každý návrh o zrození vesmíru, jak ?, kdy? a proč?, tj. i hmoty i časoprostoru, je pouze a pouze domněnkou, která může kdykoliv být jinou, novou.

Takže : Je-li předkládaným „faktem“ to, (bez sebemenšího důkazu), že časoprostor „se zrodil z Ničeho“ a dokonce naráz v Big-Bangu = singularitě, pak nejméně stejnou platnost mají i jiné hypotézy.

Je-li hypotézou, a jen hypotézou, (bez sebemenšího důkazu) to, že hmota „ze zrodila taky z Ničeho“ , dokonce veškerá hmota baryonní, dnes pozorovaná, tj. 10^{53} kg hmoty původně ve formě záření, které se genezí přeměňovalo a přeměňovalo a zesložňovalo se p o s t u p n ě , samovolně, bez „příkazu“ Někoho, pak nejméně stejnou platnost mají i jiné hypotézy.

Není hypotézy, (jakékoliv alespoň přiměřeně duchaplné), která by byla a měla právo k ukamenování...; všechny mají stejnou kvalitu „pravdy“. (interval na přímce, jehož velikost se limitně blíží nule je stejně velký jako skoronekonečně velký interval).

Takže : Veškeré hypotézy mají stejné rovné právo na prozkoumání. Je faktem, že ve světě kosmologie a fyziky všech „žánrů“, dnes už běhá měsíčně tolik hypotéz, že by to člověk nestačil číst kdyby se věnoval jen tomu.

HDV stojí na uvážlivých krocích, které jsem hodně pečlivě zvažoval tak, aby co nejméně vybočovaly z mantinelů „pravých“ vědeckých názorů odborníků na vesmír, kosmologii i kvantovou fyziku.

...

Je-li hmota údajně „stvořena“ z Ničeho, pak jiný názor, který se pokouší navrhnout, že hmota **nebyla stvořena**, nemůže být zavrženíhodným bez prozkoumání. Je-li údajně časoprostor stvořen, tedy vznikl v singularitě Ničeho, pak jiný názor, který se pokouší navrhnout, že **čp nevznikl v singularitě**, nemůže být zavrženíhodným bez prozkoumání. V nové hypotéze navrhuji, že časoprostor tu byl odjakživa (jak to navrhovali fyzikové před Hubbleovým objevem) a bude donekonečna a že pouze v big-bangu = singularitě nastala „změna stavu“ toho časoprostoru před-bangového na stav po-bangový. Skorotvrzení vědců, bez důkazů, že Vesmír se zrodil ve Třesku z Ničeho má stejnou vědeckou sílu a vědeckou hodnotu jako můj názor, že časoprostor byl před Třeskem plochý, nezvlněný, nezakřivený a intertní v tom smyslu, že v něm nebyla žádná hmota ani pole (potažmo žádná černá hmota či černá energie) Byl to prostě časoprostor něco jako „rastr“. Já sice dokonce navrhuji vícedimenzionální čas, ale tuto problematiku (zajímavou na 10 kapitol a 100 debat) si nechám na jindy. Takže abych nedráždil škarohlídy stavem čp jako 3+3D (3+3 dimenzionálním stavem čp) ponechám ho jako 3+1 dimenzionální. I tak ho lze použít do úvah o „plochosti“ stavu před

Třeskem. To že říkám takovému čp předbig-bangovému „rastr“ tak tím chci říci, že není tento čp na žádné úrovni své velikosti zakřiven, ani 'chlup'. Pak nastane Třesk (proč a kdy a kde...to ponechám zase napozdějc). Třesk je ZMĚNA STAVU. Změna předešlého stavu čp na následný stav. V následném stavu čp „najednou“ se čp začne křivit. Křiví se nejen dimenze délkové, ale i dimenze časová (časové, je jich víc podle mě). Před Big-bangem byl poměr „jednotek“ dimenzí roven jedné. Jak je to myšleno ?, tak : Když zvolíte na délkové dimenzi libovolný interval, libovolně velký interval (od skornuly do skornekonečna), pak časový interval **musí !!!** být tak velký, aby jejich poměr byl roven jedné $x / t = 1 = c$. Proto je takovýto stav čp plochý. Každý jiný poměr jiných intervalů by znamenal **křivení**, křivení i dimenze délkové i dimenze časové. Křivení dimenze délkové si dovedeme lehce představit, není to problém. Dokonce to i fyzika soudobá říká, že časoprostor je na velkošále, na globální úrovni zakřiven a to málo a v mikrosvětě je velmi křivý – má tam čp podobu pěny. Ale představit si škálu obrovského množství „křivého“ času si moc dobře představit neumíme. Za chvíli se odmlčím, ale než, tak řeknu : to, že vnímáme tok času, stárnutí, je „první“ křivost dimenze časové, jedné dimenze. Dalším křivením čp je „nejednotkový poměr“ délkové dimenze k časové dimenzi, je to ona rychlost vééé menší cééé = 1

Každý doufám chápe, i bez polopatistického vysvětlování, že máme-li čp 3+3 D, časoprostor (nebo i časoprostor 3+1 D), že v něm lze udělat tři druhy poměrů intervalů dimenzí :

- a) Jednotkový interval „x“ / jednotkový interval „t“ = c = 1 ...;
- b) nejednotkový interval „x“ / nejednotkový interval „t“ = v < c ...;
- c) nejednotkový interval „x“ / nejednotkový interval „t“ = w > c ...;

Třetí stav $w > c$... se v tomto po-big-bangovém vesmíru nerealizuje.

Před Třeskem čas „neběžel“ (respektive...řeknu to za chvíli) a prostor se „nerozpínal“ (prostor byl v „jednotkové velikosti“, tedy byl nekonečně velký jako nekonečně malý. Všimněte si : délkový interval (všech tří dimenzí) byl „libovolně velký“ = „libovolně malý“, to ovšem neříká-nevypovídá nic, dokud...dokud tomuto stavu Veličiny (veličiny „Délka“ co má délkové dimenze) nepřidáme 'partnerku', tj. veličinu Čas. I čas „má“ dimenzi (fyzikové objevili zatím jednu, můj návrh je že jich je víc, tedy tři „ploché“ jako u prostoru). Takže : I na časové dimenzi lze stanovit interval !!! a to „libovolně velký“ = „libovolně malý“ ; proč ? no protože zatím nemáme „měřítko posudku“. A to nastane ve chvíli kdy P O M Ě Ř I M E intervaly délkové a časové. Před Třeskem panuje jednotkový poměr „x“ ku „t“ = 1 = c ...; a tím je zaručena plochost čp, je to „rastr“, rastr 3+3 D. Po Třesku se vše mění. Nekonečný vesmír, čímž se myslí nekonečně velký = nekonečně malý jakožto nekonečně mladý = nekonečně starý, tedy tento stav „nekonečného“ vesmíru, ve stavu „ani ryba ani rak“ začne ve Třesku se měnit tak, že přijdou na řadu poměry nejednotkové. Ve Třesku začíná běžet čas proto, že „pro hmotu“ platí „existenční nutnost“ $v < c$. Lidovými slovy : Po Třesku „vše“ (?!?) co hmotní, to má pak rychlost menší než céé. $m * v = m(0) * c$ (poznámka : rovnice ovšem ještě není správná, vysvětlení řeknu později). Ve Třesku začíná křivení čp, a to bizarním způsobem nejen pro délkové dimenze ale i pro časové dimenze. Nekřivý 3+3D stav je po Třesku už jen „fyzikálně-matematických existenčním rastrem“ v němž „plavou“ ostatní stavy, tj. stavy hmoty i stavy křivých časoprostorů (v Opavě našli slovíčko „vnořeny“) ..takže stavy křivých časoprostorů jimiž jsou vlnobalíčky jsou v n o ř e n y do „rastru“ 3+3 D nekřivého...takže i velmi málo zakřivený globální čp je staven gravitace a ta je „vnořena“ do „rastru“ plochého čp. ˇ

Řekl jsem minule : před Třeskem čas neběžel. Chce to trochu více vysvětlení : Čas sám o sobě neběží ani dnes...!!...my, lidé i hmota na níž jsme a hmota v okolí Země, vnímáme tok času, plynutí času poté co se pohybujeme vesmírem. Celá naše sluneční soustava se pohybuje, celá naše galaxie se pohybuje, všechny galaxie se pohybují, možná „jedním směrem“. Takže pohybujeme-li se „po dimenzi délkové“ tak tím ukrajujeme na té dimenzi délkové intervaly, po prostoru putujeme tak že ukrajujeme intervaly do tří směrů, do tří dimenzí (pozor...!!) a na každé dimenzi ukrajujeme tím pohybem jiné intervaly...ano ? nebo ne ? umíme to „podle něčeho poměřit ? : A obdobně s časem : my lidé, Zem se pohybujeme po dimenzi časové ... čas neběží „nám“ ale my běžíme „jemu“ tedy my běžíme „po něm“ po časové dimenzi (u mě po třech časových dimenzích) a tím ukrajujeme „na časové dimenzi“ intervaly...tím vnímáme chod času, tok času, plynutí času. Když jsem řekl, že vesmírem my-lidé-Zem putujeme „po třech“ dimenzích a na každé (!?!?!?) z nich ukrajujeme intervaly, ...tak jak to víme ? že ukrajujeme na všech třech anebo... anebo jen na jedné ? Když si zvolíme soustavu souřadnou pro pozorovatele a pasujeme jí do klidu, stejně se ona pohybuje prostorem. Postulát o rovnoměrném pohybu jedním směrem... v něm pak měříme rychlost. Je zajímavé, že nevíme k čemu měřit náš „postup“ pohybu vesmírem „po jedné dimenzi“, nevnímáme „kterým“ směrem se putování odehrává, ale to neplatí s časem : tam „víme, že my běžíme „po čase, po třech časových dimenzích“ všemi směry stejně, stejným tempem, ukrajujeme na třech časových dimenzích stejné intervaly a tím pádem se nám zdá, že čas plyne všesměrně, stejně. Stárneme *všemi směry* od Třesku stejným tempem, a ...a vlastně to také platí tak o „rozpínání vesmíru“, tedy i o N A Š E M pohybu naší sluneční soustavy „všemi směry“ od „singularity“ bodu prostoru i bodu „zrození času“ . Ve Třesku ovšem nastává jev, který jsem nazval „principem střídání symetrií s asymetriemi . Křivení stavů dimenzí délkových je „o krok“ jiné než křivení stavů časových...je to „ping-pong stavů... (kdysi jsem to nazval přehazování horkého bramboru ve střídání rovnováhy s nerovnováhou, tedy jakoby se střídaly „rovnice s nerovnostmi“...atd., dostal jsem za to pořádný plivanec) Ve vesmíru rovnováha neexistuje (mění se s časem, střídá se s nerovnováhami) , ve vesmíru symetrie neexistuje (mění se s časem) , na kvantové úrovni je asi interval změn symetrií s asymetriemi jiný než na velkoškálách globálního vesmíru.

Po Velkém Třesku tedy nastane křivení dimenzí i délkových i časových. Křivení na velkoškálách vede k polím např. gravitační pole a na malých škálách vede k vlnobalíčkování i délkových i časových dimenzí. Zřejmě bude zajímavé rozluštit proč se navyšuje počet dimenzí z 3+3D plochých na ohromný počet dimenzí uvězněných v těch vlnobalíčcích. Jak lze pojmut fyzikálně více dimenzí než 3+3 ?? Matematicky ano, ale fyzikálně je to záhada. A v tom asi je...matematiky také zná x^{500} , ale geometrie to nezná. Geometrie je „organizování fyzikálních dimenzí“ do počtu 3, pak nastupuje matematika.

HDV i kdyby byla podivná, není to sci-fi. Mnoho hypotéz, které dnes čteme ze světa kosmologie, jsou na tom hůř v porovnání-posouzení se soudobými „odsouhlasenými“ poznatky o Vesmíru. Neměli bychom opomíjet velmi zajímavý fakt (fakt o němž jako o faktu mluví věda) , že k výrobě veškeré baryonní hmoty (až po DNA !) stačí jen několik málo artefaktů, tj. elementárních částic „hmoty“ : elektron, kvark U, kvark D – toť vše (!) A pro interakce přidejmež ještě foton, gluon a neutrino, a už je to opravdu skoro úplně vše. Ostatní částice jsou téměř „nadbytečnými“, exoty.

Jeden blb na NYXu říká : vase HDV je kardinalni nesmysl, a jedním dechem by dal ruku do ohně (§) za teorii strun, která říká názor, nikoliv prokázanou pravdu , že hmotné elementy jsou „stavy vibrací“ struny (struny z NIČEHO !), a která...., (opakujmež stále dokola, že

podle nich, slavných matematiků, to jsou „stavy vibrací“, vibrace jsou „co“ ??? já mám křivení dimenzí, oni mají vibrace dimenzí...; křivení je podle toho NYXáckého mudrce nesmysl a „vibrace“ není podle mudrce křivení a není tedy nesmyslem...) ...a „co“ to je vibrace, to „mudrce“ nezajímá, prostě *struna se chvěje* a tím vytváří mody (mody čeho ?) a ty mody-chvění (chvění jakožto křivení dimenzí) samo je hmota...jenže NYXáckej blb je prostě blb, tedy možná není, ale zásadně bude plivat a plivat a rdousit a nenávidět cokoli co řekne autor HDV, a každou ptákovinu, co řekne do světa vědo kdokoliv, to je pro něj svaté, bez připomínky. Ostatní blbové zdejší jakbysmet. Nadávat umí, jako první, ale děsně se čertí když se jim oplácí. Hold blb je blb, s tím nelze nic dělat...

že hmota se jaksi chová na kvantové úrovni i jako vlnění...(a dokonce nezáleží na tom „co“ se vlní

přiznávání, že příroda nás tlačí vysvětlovat hmotu jako „stav“, nikoliv jako „jev artefaktu-
věci“ ?

Pokud víme, že hmota zakřivuje časoprostor na velkých škálách, ve velkých měřítkách vesmíru do „mírného“ zakřivení časoprostoru, (zakřivené jsou dimenze veličin „Délka“ a „Čas“), pak ...pak **kdo mi vyvrátí a čím (!)**, že další, složitě-složitější zakřivování časoprostoru není možné !?!?! A...a **kdo mi vyvrátí**, že tím dalším zakřivováním časoprostoru na Planckově škále do lokálních vln-útvárů nevyrábí Příroda-vesmír elementy projevující se pak hmotně, jako hmota ?????, (vlnobalíčky pro další konfigurační sestavy složitějších stavů ze základním vlnobalíčků jejich „proplétáním“) a tedy, kdo mi vyvrátí, že v **principu „křivený“** časoprostor není zárodkem-důvodem-původcem-stavem i fyzikálních polí = formy hmoty. Už malé gravitační zakřivení časoprostoru (v geometricko-matematickém popisu/vyjádření i na papíře) se projevuje hmotně ! = je to pole ! ! Kdo to umí vyvrátit a kdo chce zakázat v tom bádání...?, ...Celá fyzika posledních 60 ti let nedělá nic jiného, než řeší **geometrické svízele** vesmíru, čili „křivosti časoprostoru“...?...

Už před Třeskem čas byl, jako veličina fyzikální, ale "neběžel". Znamená to, že Třesk je rozhraní stavů, že čas, byl "spuštěním chodu-toku-odvíjení" času. Čas je Veličina nezadatelná a nezaměnitelná, dtto Délka-Veličina. Před Třeskem byl časoprostor naprosto nezakřivený a v jednotkovém stavu poměru "intervalu délkového" ku "intervalu časovému", tj. $c = 1 / 1$. ($c^3 = c^3 = 1^3 / 1^3$). Je-li časoprostor naprosto nezakřivený, Euklidovský, pak v něm není hmota ani pole...a to byl stav časoprostoru před Třeskem. Třesk je rozhraním = změnou stavu předešlého na následný, a v tomto případě "spuštěním toku času", což znamená že „třesk“ je "provedením-realizací" změny z jednotkových poměrů dimenzí veličin na nejednotkové poměry těchto intervalů na dimenzi délkové a časové. Tím po Třesku nastalo $v < c$. Tento jev je i zahájením zakřivování/vlnění časoprostoru, a to i v globálním měřítku i na Planckových škálách, kde ten časoprostor má podobu pěny, "vře" – tato realizace „křivení časoprostoru“ je různá na různých velkorozměrových škálách. V mikrokosmu, je realizováno lokální vlnobalíčkování ve všech možných podobách, podle všech možných scénářů vlnových funkcí (které ani dosud nebyly matematiky napsány). Čili : po Třesku nastává, vyvíjí se, řadí se posloupnost střídání symetrií s asymetriemi poměrů velikostí nejednotkových intervalů a tím vzniká i možnost vzniku hmoty jeho elementů – vlnobalíčků a dalším křivením dojde k multivlnění tedy kompakťfikaci jednodušších vlnobalíčků, proplétání jednoduchých do složitějších konglomerátů (Půjčím si připodobnění jednoho známého strunového fyzika : vezměte si leteckou gumičku čtvercového průřezu a začněte jí kroutit ; nejprve se pravidelně

šroubovitě zvlní, při dalším kroucení se udělají na ní „shluky“ střídány s neshluky. Při dalším kroucení dokonce se nabalí několik shluků na jeden velkoshluk – to je animační přiblížení pro aspoň jistou představu) - hmota je sám zakřivený prostoročas, křivený do vlnobalíčků....a výrobu hotových struktur zahájil vesmír-časoprostor po Třesku z důvodu nastolení posloupnosti změn symetrií s asymetriemi. Před Třeskem byl stav časoprostoru absolutně nezakřivený – symetrický, a tak tam nebyla hmota.

Dušan Streit mi položil otázku : : *Než se začal "ukrajovat" (čas), musela by existovat symetrie všech možností, tedy mohl čas ZAČÍT se odvíjet kdykoliv. Proč právě před 14 miliardami let?*“. Odpověděl jsem mu : Ano, před Třeskem mohl „začít běžet“ čas kdykoliv, a taky kdykoliv běžet začal, neb...: před Třeskem byl Vesmír „v jednotkovém stavu“, tedy i Čas, tj. interval (zvolený jako jednotka) na dimenzi časové byl velký : nekonečně = 1 = nula = singularita ... a sama dimenze délková i časová byla velká : nekonečně = 1 = 0 . Vesmír byl velký nekonečně = 1 = nula = singularita. Takže si mohl Třesk „třesknout kdykoliv“ a také tak třesknul.

A proč začal tok času – odvíjení času ((pro nás pozemské pozorovatele)) právě před 14,24, miliardami let ? ...: proto, protože taková je rychlost rozpínání Země ve vesmíru od Třesku. Pro pozorovatele na fotonu tok – odvíjení času se nezačalo ... (?) divná odpověď, že ? Na fotonu čas neběží, respektive foton „běží“ po časové i délkové dimenzi tempem „céčkovým“, tedy jednotková rychlost, tedy foton nepozoruje rozpínání Vesmíru. Ale foton pozoruje „zpomalování“ pohybu hmoty. Pro foton se Vesmír hmotový „zcvrkává“. Velikost stáří Vesmíru také záleží na „volbě jednotek“. Když namísto časového intervalu „vteřina“ zvolíme jiný interval, pak stáří vesmíru podle jiné jednotky bude např. 10 trilionů let.

03.11.2013